

[Undervisningsministeren.]

med bibeholdelse af mulighederne for adgang ad flere veje og for det tredje om uddannelsesstrukturen.

Spørgsmålet om læreregalisering vil nu blive behandlet videre i de to råd, som af koordineringsudvalget begge er blevet opfordret til at virke for en gradvis nedsættelse af det faktiske timetal for teknikas lærere og en forøgelse af antallet af faste lærere ved teknika samt for opbygningen af faglig videreuddannelse og pædagogisk uddannelse af lærere ved de tre ingeniøruddannelser.

I spørgsmålet om adgangsbetingelserne har det derimod vist sig vanskeligt at opnå enighed, og det er derfor min hensigt at søge de hidtidige særlige adgangskurser til Danmarks tekniske højskole og Danmarks ingeniørakademi afviklet til sommer og erstattet af særlige suppleringskurser gennemført ved gymnasiedirektoratets foranstaltning, suppleringskurser for aspiranter til disse og tilsvarende uddannelser med en ikke-tilpasset eksamensmæssig baggrund. I øvrigt venter jeg i den nærmeste fremtid at modtage indstillinger fra såvel teknikumrådet som planlægningsrådet om adgangsbetingelserne, og det er min hensigt derefter at fastsætte retningslinjer for adgangsbetingelserne til ingeniøruddannelserne, således at dette spørgsmål kan være afklaret i forbindelse med den nævnte nyordnings iværksættelse til sommer.

Spørgsmålet om uddannelsesstruktur og overgangsmuligheder indtager en central placering i den løbende debat, og på dette område er der siden harmoniseringsudvalgets betænkning fremkommet mange nye tanker, som fortjener nærmere overvejelse. Jeg har derfor fundet det rigtigt at søge strukturen af de fremtidige tekniske uddannelser afklaret og at få behovet for teknikere i de kommende år belyst så godt, som det nu er muligt, og jeg har nedsat et særligt udvalg til at klare disse opgaver. Formanden for udvalget er præsidenten for Akademiet for de tekniske Videnskaber, civilingeniør Povl Hermann.

Jeg finder i den forbindelse anledning til at pege på to ting. For det første: det er vigtigt, at de enkelte ingeniøruddannelser ikke isoleres fra hinanden. Det er også af største betydning, at de tekniske uddannel-

ser ikke isoleres fra andre uddannelser, som fremtidens ingeniører vil have behov for at drage nytte af, og som måske i større eller mindre omfang vil komme til at indgå i en ingeniøruddannelse.

For det andet vil jeg gerne fremhæve, at adgang til ingeniøruddannelse for andre unge end studenter med matematisk studentereksamen skal opretholdes. Langt det største antal ingeniører i industrien har teknikumingeniøruddannelse, og meget tyder på, at den gunstige vækst i industrien, som vi har haft, og den ret hurtige overgang fra mere håndværkspræget industri til moderne industri i betydelig grad skyldes medvirken fra teknikumingeniørernes side. Vore ingeniøruddannelser har gennemgået en betydningsfuld udvikling i de senere år, og det er mit indtryk, at de tre ingeniøruddannelser ikke giver anvendelses- og samarbejdsproblemer i industrien eller andre steder, hvor ingeniører anvendes.

Den reform af de faglige grunduddannelser, som forberedes, må medføre, at de unge, der gennemgår en faglig uddannelse, vil få endnu større mulighed for at gennemføre en videregående uddannelse. Uanset hvilken uddannelsesvej de unge vælger, må vi af hensyn til dem og af hensyn til vor produktion tilrettelægge de videregående uddannelser, så der tages hensyn til disse nye muligheder.

De spørgsmål, som jeg hidtil har berørt, har i det store og hele behandlet problemerne omkring uddannelsernes opbygning, adgangskrav, indhold osv. Men der er jo også et ændret forhold vedrørende ingeniøruddannelserne, som har været inddraget i debatten, og som kræver fortsat opmærksomhed, spørgsmålet om tilvejebringelse af tilstrækkelig uddannelseskapacitet. På dette felt er der siden 1950'erne udfoldet store bestræbelser, og der er, målt i løbende priser, vel anvendt godt $\frac{3}{4}$ milliard kr. i statsmidler på udbygningen af læreanstalter til ingeniøruddannelserne.

Situationen i dag er herefter i korthed den, at civilingeniørstudiet kan gennemføres i København, og at der er åbnet mulighed for på forsøgmæssig basis at gennemføre de første civilingeniørstudier i Ålborg. Akademiingeniøruddannelsen kan i dag gennemføres fuldt ud såvel i København som i Ålborg, og teknikumingeniør-